

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 282. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511099104/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

282 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Jeg vil ønske mine Læscere en god roelig Nat ---
Jeg vil forfriske mit Hjerte, ved at snakke en Times
Tid med vor Oncle Toby, og med den ærlige
Corporal Trim — Og i Morgen vil jeg vende tilbage
til min Høy — 5

HØYEN

Jeg dreyede mig, med Flasken i Haanden om
imod Norden, imod vort lykkelige Danmark;
som dengang, i forbigaaende sagt, syntes mig det
ulykkeligste Land blant alle, fordi det havde in- 10
gen Krig, ingen Bjerger, ingen Skovrøvere, ingen
vilde Dyr, og overalt ingen Materie til Eventyrer
— — — Øster-Søen, Gudvære lovet et heelt Hav
er os imellem — sagde jeg ved mig selv — De skul-
de have ont ved at naae mig; om de vilde — Jeg 15
kunde være i Algier, førend de kom her — — Min
arme Broder! — din Lykke er spildt! — men min
er tryk — min skal de ikke meer hindre! — o min
Moder! — dersom du nu kun vidste — kun kunde
forestille dig, hvor jeg var — hvor lykkelig jeg var! 20
— Men vær kun roelig! — vær ikke bekymret for
mig min kjæreste Moder! — Snart, snart tænker
jeg, vil De faae at see af Aviserne, at Deres Johan-
nes, var en gandske anden Person end De tænkte —
Eller naar jeg nu skikker Dem det kostbarste af det 25
Bytte, som jeg gjør ved en eller anden Leylighed;
da vil det glæde Dem — da vil De vise det frem til
Deres Venner, og prale deraf, og sige min Johannes
tænker dog paa mig — Ja evig, evig tænker han
paa dig, min inderlig elskte Moder — Tak, tusinde 30
Gange Tak, for alt det gode du har viist mig fra
min spædeste Barndom! — Nu, da jeg GudskeeLov
ikke meer trænger til dig; nu vilde jeg ønske, om
det kunde skee dig uskadt, at du snart maatte
trænge til mig; at jeg dog kunde viise dig, hvor 35
taknemmelig jeg var — hvor høyt jeg elsker dig —
Imidlertid lev vel min sødeste Mama! — klukkluk-

klukkluk — lev evig vel, lev lykkelig, og elsk Deres
tro Johannes! — — — — klukklukklukklukkluk-

4 kluk — — — — — Aha! — — — — — ¶

Og Dem min Herr StedFader, endskjønt De vir-
5 kelig har været meget slem imod mig — endskjønt
jeg sandt at sige, ikke kan lide Dem, ønsker jeg
Dem dog oprigtigt alt vel — De vil faae det at see,
at jeg under Dem det — Naar jeg nu, om Gud vil,
bliver Ritmester, og Oberst, og maaskee noget
10 meer — da — men ikke før — skal jeg ære Dem,
som om De var min Konge; da skal jeg overøse
Dem med Vel, og da skal Deres Opførsel imod
mig fortryde Dem —

Tanken var unegtelig ædel; og jeg troer vist, at
15 den har lokket nogle kostbare Taarer af mine Øyne
— Det var den store Turenne troer jeg, som engang
i Hidsighed, loed en af sine kjækkeste Granaderer
give et halvhundrede StokkeFrygl for en ringe For-
seelse — Det skal fortryde Dem, sagde Granaderen
20 med koldt Blod, da han havde udstaaet sin Straf
— Generalen som hørte dette, loed ham give et
halvhundrede endnu; men da Granaderen dog
blev ved at gjøre den samme Trusel, var han saa
menniskelig, at han loed, som han ikke hørte den
25 — Kort derefter kom det an paa at udfinde en
overmaade dristig og duelig Mand, til jeg ved ikke
hvilken Expedition, hvorpaa en vigtig Fæstnings
Indtagelse beroede — Man udsatte en Præmie paa
hundrede Ducater, og ingen meldte sig — Alle Of-
30 ficerer, som kjendte vor Granader var enige om,
at ingen kunde eller turde paatage sig denne Com-
mission uden han — Paa Turennes Ordre, som
allerede havde glemt den forømtalte Execution
talte man til ham derom — Han paatoeg sig den
35 strax, og udførte den med en bravoure, en habilité,
og et Held, der var over al Forventning — Den
skjønnende General gik ham i møde, for med Høy-
tidelighed at overlevere ham den udlovede Beløn-
ning — Ney, sagde Soldaten, jeg har kun gjort min